

¿Lloguem la guillotina?

La setmana passada es va instal·lar una impressionant guillotina al vestíbul del Mercat de les Flors barceloní, dins el Festival Grec 2014. Just a l'entrada, una rèplica exacta del tallacaps inventat pel cirurgià francès Guillotin, al servei de la Revolució Francesa. La representació teatral (perquè som davant d'un espectacle reivindicatiu) s'inicia quan un descamisat amb guitarra anima el públic a apropar-se a la màquina. "Som-hi, a la guillotina!", exclama. "La guillotina és medicina", canta el "sans-culotte". "Passin i vegin! ¿Vostè es vol lliurar d'algú o d'alguna cosa?", insisteix el revolucionari. I el respectable públic va perdent la por i el respecte a Madame Le Guillotine. Sonen noms i cognoms de polítics catalans i de les Espanyes, d'entitats bancàries i d'ajuntaments desajuntats, de paios i de paies corruptes. Un rebotadíssim guirigall popular.

¡La catarsi esclata al voltant de la tètrica guillotina! En un tres i no res, com la testa de Maria Antonieta, l'espectacle fineix. Aquesta partida teatral és obra del director-escenògraf Iago Pericot (El Masnou, 1930), homenot que no es talla un pèl. Per molts anys, mestre! I parlant de tallar, em ve al caparró allò que va proclamar Montse Parra, regidora de Cultura a la Paeria:

Regidora Parra: instal·li la guillotina a la Paeria i que el veïnat faci justícia...poètica

ria: "Lleida no té res que envejar a Barcelona" (LaMAÑANA, 27/6/07). Després de set anys ¿segueix opinant el mateix, senyora Parra. En tot cas, llogui la guillotina del Pericot, instal·li-la al bell mig de la plaça Paeria i que el veïnat faci justícia...poètica.